

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., a JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., ve věci

žalobce: a) M. L.
b) M. L.
oba zastoupeni advokátkou Mgr. Alicí Kubíčkovou, LL.M.
sídlem Za Poříčskou bránou 375/22, Praha

proti
žalovanému: Krajský úřad Zlínského kraje
sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2019, č. j. X, sp. zn. X,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobci **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a shrnutí průběhu správních řízení

1. Žalobci brojí žalobou proti rozhodnutí žalovaného, kterým bylo částečně změněno (pokud se týká údaje o sídle zástupkyně žalobců) a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Napajedla, odbor stavební úřad (dále jen „stavební úřad“) ze dne 16. 1. 2019, kterým stavební úřad zastavil řízení o dodatečném povolení stavby „dřevěná stavba

na pozemku u RD č.p. X“ na pozemku p.č. XA v k.ú. X (dále jen „stavba“), a to dle §66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) z důvodu nedoplnění žádosti.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Žalobci uvedli, že napadené rozhodnutí je založeno na svévolném protiprávním výkladu právních předpisů ze strany správních orgánů obou stupňů. Žádost o dodatečné povolení stavby podali žalobci dne 24. 7. 2018, poté, co stavební úřad na základě místního šetření označil stavbu – dřevěný domek na hraní pro vnoučata za neoprávněnou stavbu a zahájil řízení o odstranění stavby. Dle názoru žalobců obě rozhodnutí správních orgánů trpí vadami, pro které musí být zrušena.
3. Stavební úřad vyžadoval v rámci řízení dokumentaci k této stavbě s ohledem na její charakter v neadekvátním rozsahu. Subjekty ovládané Městem Napajedla žalobcům neposkytovaly potřebnou součinnost. Rozhodnutí stavebního úřadu je odůvodněno tím, že žalobci nesplnili podmínky stanovené §76 a násl. zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v rozhodném znění (dále jen „stavební zákon“).
4. Od žalobců bylo vyžadováno doplnění dokumentace pro vydání územního rozhodnutí ve dvojím vyhotovení dle §86 odst. 2 písm. e) stavebního zákona – vyznačit hranici pozemků, vzdálenost stavby od hranice pozemků, doplnit technickou zprávu, půdorys spodní části dřevěné stavby, řez a pohledy jihozápadní, severozápadní a severovýchodní. Tento požadavek je ryze formální, neboť se jedná o dřevěný domeček bez napojení k sítím, veřejné infrastruktuře, nemá vliv na dopravní požadavky na území, nevyžaduje terénní úpravy, nemá vliv na vegetaci a životní prostředí, nevyžaduje organizovat výstavbu, nemá vliv na vody v území a nevyžaduje prvky ochrany obyvatelstva. Jde o stavbu jednoduchou, při přípravě technické zprávy dle vyhl. MMR č. 499/2006 Sb. o dokumentaci staveb by obsahem byla pouze výše uvedená konstatování. Žalobcům je známa praxe stavebního úřadu, že u obdobných staveb žádnou technickou zprávu nepožadují.
5. Žalovaný v napadeném rozhodnutí odkazuje na ustanovení §2 odst. 4 správního řádu, kde je zakotvena zásada legitimního očekávání s tím, že naplňování této zásady je nutno zkoumat ve vztahu k řízením vedeným tímž správním orgánem. S tím žalobci nesouhlasí. Skutečnost, že žalovaný nezohlednil při svém rozhodování případ „dřevěné stavby u rodinného domu č.p. X“ umístěné na pozemku č. XB v k.ú. X, o kterém rozhodoval stavební úřad v Otrokovicích, měla zásadní dopad na zákonnost rozhodnutí.
6. Stavební úřad uvedl, že mu je znám odstup od hranice pozemků, celková dispozice stavby včetně toho, že je bez napojení k sítím, veřejné infrastruktuře, nemá vliv na dopravní požadavky na území, nevyžaduje terénní úpravy, nemá vliv na vegetaci a životní prostředí, nevyžaduje organizovat výstavbu, nemá vliv na vody v území a nevyžaduje prvky ochrany obyvatelstva. Skutečný stav stavby byl zjištěn v rámci opakovaných kontrolních prohlídek, byla pořízena fotodokumentace. Kontrolní prohlídka v rámci řízení o odstranění stavby byla naposledy 15. května 2018.

7. Žalovaný ve svém rozhodnutí uvádí údaj o vzdálenosti stavby od hranice mezi pozemky, je tedy zřejmé, že tuto detailní informaci věděl z projektové dokumentace již dodané žalobci. To svědčí o splnění povinnosti ze strany žalobců. Vzhledem k tomu žalobci považují žádost o technickou zprávu a zákresy stavby za nadbytečné, neodpovídající povaze stavby. Je rovněž důležité, že podklady k žádosti o dodatečné povolení stavby byly dostačující pro vydání koordinovaného stanoviska ze strany Městského úřadu Otrokovice. I zde tedy žalobci odkazují na zásadu legitimního očekávání. Navíc odpovědná osoba paní R. S. poskytla žalobcům emailové informace ohledně rozsahu požadovaných dokumentů, kde nejsou technická zpráva ani zákresy uvedeny. Žalobci postupovali v dobré víře v poskytnuté informace.
8. Další otázkou je povolení výjimky z ust. §25 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb. o obecných požadavcích na využívání území (dále jen „vyhláška o obecných požadavcích na využívání území“). Žalobci se na základě žádosti o informace dozvěděli, že v jejich obci nebyla dosud žádná výjimka udělena. Je jim však známo, že existuje několik staveb, které by vyžadovaly souhlas žalobců nebo udělení výjimky, to se však nestalo. Požadavek stavebního úřadu na doplnění povolení výjimky je dle žalobců nadbytečný a nesprávný. O udělení výjimky nepožádali záměrně, jsou přesvědčeni, že se na jejich stavbu nevztahuje. Jejich případ se má posuzovat nikoliv podle §25 odst. 5 uvedené vyhlášky, ale podle §25 odst. 6. Žalovaný se sice v napadeném rozhodnutí otázkou oprávněnosti požadavku na udělení výjimky zabýval, nevypořádal se však s odvolací námitkou, že stavba s ohledem na svou povahu udělení výjimky vůbec nevyžaduje.
9. Žalobci požádali dne 26. 10. 2018 stejně jako v případě všech ostatních vlastníků infrastruktury formou emailové zprávy společnost NTV cable, s.r.o. o stanovisko. Pře opakované telefonické urgenci však doposud žádné stanovisko neobdrželi. Uvedená společnost je ze 100 % vlastněná obcí Napajedla a sídlí na stejné adrese jako stavební úřad. Je znepokojující, že společnost vlastněná obcí není schopna poskytnout občanům součinnost, zvláště pokud jde o součinnost vyžadovanou správním orgánem. Toto jednání považují žalobci za účelové a není jejich vinou, že stanovisko nebylo vydáno. Žalovaný uvedl, že žalobci měli možnost požádat o prodloužení lhůty k doplnění žádosti. Žalobci tak neučinili, protože o vydání stanoviska požádali společnost NTV cable, s.r.o. již před více než třemi měsíci a neobdrželi ho. V daný moment tedy splnili všechny rozumně požadované povinnosti, dodali všechny relevantní dokumenty. Neměli možnost se domáhat ochrany proti nečinnosti, neboť uvedená společnost je subjektem soukromého práva.
10. Žalobci rovněž poukazují na to, že v projektové dokumentaci byla stavba označena „Dětský domeček u rodinného domu č. X X“, nikoliv „dřevěná stavba na pozemku u RD č.p. X“, jak uvádí stavební úřad. Dle jejich názoru pojem dřevěná stavba vyvolává dojem podstatně složitější stavby, než je domeček na hraní pro děti. Prvostupňové rozhodnutí je neobjektivní, žalobci jako žadatelé o dodatečné povolení marginální stavby jsou vykresleni jako neaktivní a neplnící povinnosti a jejich soused Ing. Žižlavský je vykreslen jako poškozený, ač to neodpovídá skutečnosti.

III. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný navrhl, aby žaloba byla zamítnuta. Konstatoval, že pro posouzení druhu navržené stavby je rozhodující její skutečný charakter, nikoliv označení v projektové dokumentaci. Z fotodokumentace předložené stavebním úřadem je zřejmé, že stavba slouží i k uskladnění zahradního nářadí, jako je sekačka, hrábě, motyky. Lze tedy konstatovat, že stavba souvisí s bydlením, zejména s údržbou dvorní části pozemku rodinného domu č.p. X v X a nejedná se pouze o herní prvek pro děti. Žalovaný citoval ustanovení §79 odst. 2 písm. o) stavebního zákona, který charakterizuje stavby, které nevyžadují vydání územního rozhodnutí ani územního souhlasu. Jednou z podmínek je umístění stavby nejméně 2 metry od hranic pozemků. Vzhledem k tomu, že předmětná stavba je provedena v odstupové vzdálenosti menší než dva metry, lze s jistotou konstatovat, že pro umístění stavby bylo nutné buď vydání územního rozhodnutí o umístění stavby či alespoň územního souhlasu.
12. Řízení o dodatečném povolení stavby umožňuje zhojení porušených pravidel pro řádné provádění staveb za předpokladu splnění zákonem stanovených podmínek stavebníkem, který se porušení dopustil. V §129 odst. 3 stavebního zákona jsou stanovena pravidla, za jakých lze stavbu dodatečně povolit. Jsou však stanoveny i další požadavky, které jsou oproti klasickému řízení o teprve navrhované stavbě přísnější. Patří sem i předložení dokladů stanovených k žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby. Stavební úřad postupoval správně, pokud požadoval i doložení dokumentace pro vydání územního rozhodnutí o umístění stavby zpracované oprávněnou osobou sestávající z průvodní zprávy, souhrnné technické zprávy, situačních výkresů, dokumentace objektů a dokladové části. Protože k žádosti podané žalobci nebyly doloženy žádné přílohy, byli žalobci vyzváni dne 20. 8. 2018, aby do 30. 11. 2018 žádost doplnili o dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí o umístění stavby ve dvojím vyhotovení, koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Otrokovice, stanoviska vlastníků sítí technické infrastruktury, rozhodnutí o povolení výjimky z ust. §25 odst. 5 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území, uhrazení správního poplatku. Zároveň byli poučeni, že v případě nedoplnění bude řízení zastaveno.
13. Žalobci následně žádost dne 2. 11. 2018 částečně doplnili o výkres půdorysu s pohledem a některá vyjádření, a přislíbili doplnění dalších podkladů. Stavební úřad jim dne 26. 11. 2018 sdělil, že projektová dokumentace byla doplněna neúplně, neboť v předloženém výkresu nejsou vyznačeny hranice pozemků ani vzdálenost od hranic pozemků, a dále mají doplnit textové zprávy dokumentace a další výkresovou dokumentaci. Rovněž mají doložit koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Otrokovice, stanovisko společnosti NTV Cable s.r.o. a rozhodnutí o povolení výjimky z ust. §25 odst. 5 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území. Žalobci dne 29. 11. 2018 doplnili koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Otrokovice. Stavební úřad jim dne 14. 12. 2018 sdělil, jaké podklady doloženy byly a jaké nikoliv a zároveň poskytl další lhůtu 10 dnů k doložení chybějících podkladů s tím, že pokud doplněny nebudou, bude řízení zastaveno. Vzhledem k tomu, že chybějící podklady doplněny nebyly, bylo řízení zastaveno.
14. Pokud se týká námitky ohledně nenaplnění zásady legitimního očekávání, dle názoru žalovaného je nutno zkoumat naplnění této zásady ve vztahu k postupu v řízeních vedených tímž správním orgánem, nemá smysl se tedy zabývat tím, jak postupoval stavební úřad v Otrokovicích. Obdobně jako u žalobce postupoval stavební úřad i

v případě řízení o dodatečném povolení stavby zahradní udírny u rodinného domu č.p. X v X, kdy po stavebníkovi Ing. Ž. bylo mimo jiné požadováno rovněž předložení projektové dokumentace. Stavební úřad tedy volí postup souladný s §129 odst. 2 stavebního zákona a §2 odst. 4 správního řádu.

15. V řízení o výjimce je obecně nutno postupovat podle §169 stavebního zákona, v odůvodněných případech je možno žádat o povolení výjimky dle §25 odst. 5 a 6 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území. V daném případě je zřejmé, že stavba slouží i k uskladnění zahradního nářadí, lze tedy konstatovat, že souvisí s bydlením. Z předložené dokumentace vyplývá, že je umístěna 26 cm od oplocení. Není zřejmé, zda dokumentace byla zpracována osobou oprávněnou dle zákona č. 360/1992 Sb. o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě. Přitom ale projektant dle § 159 odst. 2 stavebního zákona odpovídá za stavbu v jejím komplexu. Není-li projektová dokumentace úplná a není-li zpracována k tomu oprávněnou osobou, nelze přisvědčit názoru žalobců, že povolení výjimky z §25 odst. 5 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území není nutné, neboť projektant je již v souhrnné technické zprávě povinen zhodnotit, zda jsou pro stavbu vyžadována výjimková řešení či nikoli.
16. Dle žalovaného bylo přiléhavější, aby stavební úřad v případě doplnění rozhodnutí o výjimce vydal usnesení o přerušení řízení pro předběžnou otázku, tedy zvolil postup podle §57 odst. 1 písm. b) a §64 odst. 1 písm. c) bodu 2 správního řádu. Bylo také v rozporu s §5 odst. 2 zákona č. 634/2004 Sb. o správních poplatcích směřovat výzvu k zaplacení poplatku s výzvou k doplnění žádosti. Tato pochybení však neměla vliv na správnost a zákonnost odvoláním napadeného rozhodnutí, neboť žádost o dodatečné povolení stavby neposkytovala podklady pro meritorní posouzení.

IV. Ústní jednání

17. Během ústního jednání konaného dne 22. 6. 2021 za účasti obou žalobců i žalovaného strany setrvaly na svých návrzích prezentovaných již v rekapitulovaných podáních. Žalobci zdůraznili, že vzhledem k charakteru stavby dle jejich názoru ani nebylo třeba o stavební povolení žádat. Během ústního jednání byl rekapitulován průběh řízení před soudem a před správními orgány. Soud si pro účely rozhodnutí ve věci vyžádal rovněž správní spis vedený v řízení.

V. Posouzení věci soudem

18. Krajský soud v Brně ve smyslu § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v rozhodném znění (dále jen „soudní řád správní“), přezkoumal v mezích žalobních bodů napadená rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí stavebního úřadu včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná**.
19. Ze správního spisu soud zjistil, že předmětná stavba byla vybudována bez povolení. Bylo zahájeno řízení o odstranění stavby podle §129 stavebního zákona. Toto bylo přerušeno, neboť žalobci požádali dne 24. 7. 2018 o dodatečné povolení stavby. Již v této žádosti se vyjádřili k obsahu sdělení, které jim zaslala referentka stavebního úřadu (a které není součástí správního spisu). Dle rekapitulace žalobců v jejich podání byli referentkou

informování o tom, jaké podklady je nezbytné doložit k žádosti, mimo jiné zde byla uvedena i projektová dokumentace. Žalobci zpochybňovali nutnost předložit požadované podklady, konstatovali, že při jiném řízení, které vedl stavební úřad v Otrokovicích o obdobné stavbě v sousedství žalobců, takové podklady vyžadovány nebyly. V této souvislosti poukázali na porušení zásady legitimního očekávání. Stavební úřad následně přípisem ze dne 20. 8. 2018 žalobce vyzval k předložení nezbytných příloh k žádosti o dodatečné povolení. Konkrétně vyžadoval dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí o umístění stavby v souladu s §86 odst. 2 písm. e) stavebního zákona, koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Otrokovice, stanoviska vlastníků technické infrastruktury, rozhodnutí o povolení výjimky z ust. §25 odst. 5 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území. Zároveň žalobce poučil o zastavení řízení v případě nedoplnění požadovaných podkladů ve stanovené lhůtě, do 30. 11. 2018. Žalobci následně požadované doklady zčásti dne 2. 11. 2018 doplnili s tím, že ostatní zašlou následně. Stavební úřad jim přípisem ze dne 26. 11. 2018 sdělil, že dokumentace dosud není úplná, v předloženém výkrese nejsou vyznačeny hranice pozemků. Byli rovněž výslovně vyzváni k doložení technické zprávy dokumentace a další výkresové dokumentace, která byla přesně specifikována. Opětovně byli vyzváni o doplnění o koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Otrokovice, stanovisko společnosti NTV cable s.r.o. a o rozhodnutí o povolení výjimky z ust. §25 odst. 5 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území. Z požadovaných dokladů žalobci předložili pouze koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Otrokovice. Následně stavební úřad žalobcům opětovně sdělil dne 14. 12. 2018, které podklady pro rozhodnutí stále chybí a k jejich předložení stanovil dodatečnou lhůtu 10 dnů. Protože ani v dodatečné lhůtě doklady předloženy nebyly, stavební úřad řízení usnesením ze dne 16. 1. 2019 zastavil dle §66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

20. Proti tomuto usnesení žalobci podali odvolání, které bylo svým obsahem blízké podané žalobě. Poukázali na charakter předmětné stavby, s tím, že jde o dětský dřevěný domeček bez napojení k sítím, nemá dopravní požadavky, nevyžaduje terénní úpravy, nemá vliv na vegetaci, vody a životní prostředí, nevyžaduje organizovat výstavbu ani prvky ochrany obyvatelstva. Z tohoto důvodu považují žalobci požadavky na doplnění projektové dokumentace o textovou část za formální. Žalobci předložili výkresovou část, která postačovala i pro vydání koordinovaného stanoviska. Z elektronické komunikace s referentkou stavebního úřadu nevyplynula nutnost textové části předložit. Zmínili také, že u obdobných staveb v okolí nebyla textová část vyžadována, dle poskytnutých informací nebylo v okolí řešeno udělení výjimky z odstupových vzdáleností.
21. Žalovaný, jak je již uvedeno, rozhodnutí stavebního úřadu v žalobou napadeném rozhodnutí částečně změnil v údajích o sídle zástupkyně žalobců a ve zbytku potvrdil.
22. Předmětem posouzení je rozhodnutí o zastavení řízení o dodatečném povolení stavby. Je pravdou, že se jedná o stavbu jednoduchou. Stavbu však není možno vzhledem k odstupové vzdálenosti od hranic pozemků, která je pouze 26 cm, podřadit pod stavby uvedené v §79 odst. 2 písm. o) stavebního zákona. Podle tohoto ustanovení totiž „Rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas nevyžadují stavba do 25 m² zastavěné plochy a do 5 m výšky s jedním nadzemním podlažím, podsklepená nejvýše do hloubky 3 m na pozemku rodinného domu nebo stavby pro rodinnou rekreaci, která souvisí nebo podmiňuje

bydlení nebo rodinnou rekreaci, neslouží k výrobě nebo skladování hořlavých látek nebo výbušnin, nejedná se o úložiště radioaktivních odpadů obsahující výlučně přírodní radionuklidy nebo jaderné zařízení, nebo stavbu pro podnikatelskou činnost, je v souladu s územně plánovací dokumentací, je umístována v odstupové vzdálenosti od hranic pozemků nejméně 2 m, plocha části pozemku schopného vsakovat dešťové vody po jejím umístění bude nejméně 50 % z celkové plochy pozemku rodinného domu nebo stavby pro rodinnou rekreaci.“

23. Je tedy zřejmé, že pro umístění a provedení předmětné stavby jsou nezbytné územní rozhodnutí nebo územní souhlas. Protože stavba byla vybudována bez nich, bylo zahájeno řízení o odstranění stavby podle §129 stavebního zákona. Toto bylo přerušeno, neboť žalobci požádali dne 24. 7. 2018 o dodatečné povolení stavby. Již v této žádosti žalobci vyslovili nesouhlas s nutností předložit přílohy, které stavební úřad požadoval. Vzhledem k tomu, že šlo o stavbu, která vyžaduje pouze územní rozhodnutí, bylo povinností žadatelů předložit podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. O tom byli žadatelé stavebním úřadem řádně poučeni.
24. Podle §86 odst. 2 stavebního zákona „k žádosti o vydání územního rozhodnutí žadatel připojí
- a) souhlas k umístění stavebního záměru podle § 184a,
 - b) závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo jiné doklady podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, nevychází-li se koordinované závazné stanovisko podle § 4 odst. 7 nebo závazné stanovisko vydávané správním orgánem, který je příslušný vydat územní rozhodnutí, anebo nepostupuje-li se podle § 96b odst. 2,
 - c) stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem,
 - d) smlouvy s příslušnými vlastníky veřejné dopravní a technické infrastruktury, vyžaduje-li záměr vybudování nové nebo úpravu stávající veřejné dopravní a technické infrastruktury,
 - e) dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí, která obsahuje průvodní zprávu, souhrnnou technickou zprávu, situační výkresy, dokumentaci objektů a dokladovou část; u souboru staveb v areálu jaderného zařízení, stanovuje souhrnná technická zpráva základní vlastnosti a limitní požadavky na vstupy a výstupy nezbytné pro jeho umístění, dokumentace objektů se nezpracovává; u výrobku plnicího funkce stavby může být výkresová část dokumentace nahrazena technickou dokumentací výrobce nebo dovozce, nebo jiným dokladem podle zvláštního právního předpisu³⁹⁾, z něhož je možné ověřit dodržení technických požadavků na stavby a technických požadavků zabezpečujících bezbariérové užívání stavby“.
25. Žalobci v žalobě namítali, že stavební úřad požadoval předložení stavební dokumentace v neadekvátním rozsahu s ohledem na její charakter. Soud tuto námitku shledal nedůvodnou. Stavební úřad požadoval dokumentaci v rozsahu stanoveném ve výše citovaném ustanovení. Žalobce poučil o tom, co musí dokumentace obsahovat a opakovaně je poučil o dosud chybějících částech. Žalobci však kompletní dokumentaci stavby nepředložili. Přitom právě dokumentace představuje významnou přílohu žádosti o územní rozhodnutí. Musí být zpracovaná autorizovanou osobou, způsobem, který je upraven vyhláškou o dokumentaci staveb. Přímě z §86 odst. 2 písm. e) stavebního zákona vyplývá, že dokumentace pro vydání územního rozhodnutí obsahuje průvodní zprávu, souhrnnou technickou zprávu, situační výkresy, dokumentaci objektů a dokladovou část. Podrobnosti pak stanoví vyhláška č. 499/2006 Sb. o dokumentaci staveb. Dokumentace

pro vydání územního rozhodnutí o umístění stavby je upravena v příloze č. 1. Zde je také stanoveno, že rozsah a obsah jednotlivých částí bude přizpůsoben druhu a významu stavby a podmínkám v území. V předmětné věci je zřejmé, že se jednalo o stavbu jednoduchou. To ale neznamená, že by bylo možno některé z částí zcela vynechat. Je jednoznačně povinností stavebníka, aby předložil úplnou dokumentaci. Této povinnosti se nelze zprostit s odkazem na to, že se jedná o stavbu jednoduchou a stavební úřad ji zná z kontrolních prohlídek. V daném případě se jedná o dodatečné povolení stavby. Na stavebním úřadu je, aby v rámci kontrolní prohlídky porovnal stavbu s předloženou projektovou dokumentací, posoudil její správnost a ne aby sám aktivně zjišťoval a doplňoval náležitosti projektové dokumentace. Předložit úplnou projektovou dokumentaci je i v zájmu stavebníků, aby v případě potřeby mohli brojit proti možnému negativnímu rozhodnutí stavebního úřadu. V předmětném řízení zcela absentovala souhrnná technická zpráva a část výkresové dokumentace, přičemž žalobci byli instruováni, jak mají výkresovou dokumentaci doplnit.

26. Žalobci dále poukazovali na nedodržení zásady legitimního očekávání, poukazovali přitom na řízení týkající se obdobné stavby v jejich sousedství, o které rozhodoval stavební úřad v Otrokovicích. Zásada legitimního očekávání je definována v § 2 odst. 4 správního řádu následovně: *„Správní orgán dbá, aby (...) při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.“* Soud souhlasí s názorem žalovaného, že se není možno dovolávat rozhodovací praxe jiného správního orgánu. Účastník správního řízení se může dovolávat obdobného zacházení v obdobných případech u stejného správního orgánu. Žalobci netvrdili, že by bylo vedeno obdobné řízení u stavebního úřadu v Napajedlích, ve kterém by tento stavební úřad postupoval odlišně.
27. Žalobci namítali, že v jejich případě je neoprávněný požadavek na doplnění rozhodnutí o povolení výjimky z odstupové vzdálenosti. Žalobci o udělení výjimky nežádali záměrně, neboť dle jejich názoru ne jejich stavbu není třeba. Jejich případ má být posuzován dle §25 odst. 6, nikoliv podle odst. 5 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území, jak činil stavební úřad. Navíc se v jejich obci dosud nevedlo žádné řízení o udělení výjimky z ust. §25 odst. 5, i když zde existuje několik staveb, které by udělení výjimky vyžadovaly. Rovněž tyto námitky soud shledal neoprávněnými. Nelze argumentovat tím, že se v obci nevedla žádná řízení o udělení výjimky z odstupové vzdálenosti. Relevantní by bylo pouze, pokud by se tato řízení vedla a v případě žalobců bylo postupováno odlišně.
28. Pokud se týká námitky, který odstavec §25 uvedené vyhlášky měl být použit, soud nejprve konstatuje, že dle odst. 5 *„Vzdálenost stavby garáže a dalších staveb souvisejících a podmiňujících bydlení umístěných na pozemku rodinného domu nesmí být od společných hranic pozemků menší než 2 m.“* Podle odst. 6 *„S ohledem na charakter zástavby je možno umístit až na hranici pozemku rodinný dům, garáž a další stavby a zařízení související s užíváním rodinného domu. V takovém případě nesmí být ve stěně na hranici pozemku žádné stavební otvory, zejména okna, větrací otvory; musí být zamezeno stékání dešťových vod nebo spadu sněhu ze stavby na sousední pozemek; stavba, její část nesmí přesahovat na sousední pozemek.“*
29. Z odst. 5 plyne, že pravidlem pro umísťování obdobných staveb, jako je stavba předmětná, je umístění minimálně 2 metry od hranic pozemků. Pokud jde o vzdálenost menší, je nutno žádat o udělení výjimky. Z postupu stavebního úřadu je zřejmé, že zastával názor, že

je v daném případě nutné předložit rozhodnutí o udělení z výjimky z odstupové vzdálenosti. Nedodržení stanovené vzdálenosti je však bez dalšího možná u staveb dle odst. 6, kdy záleží na charakteru okolní zástavby. Pokud to tedy charakter zástavby umožňuje, je možno stavbu umístit až na hranici pozemku za splnění dalších podmínek uvedených v tomto ustanovení.

30. Je na žadateli, který zastává názor, že o povolení výjimky z odstupové vzdálenosti není nutno žádat, aby tuto skutečnost nejen tvrdil, ale aby i předložil kompletní dokumentaci, na základě které by bylo možno posoudit, zda se v daném případě jedná o stavbu, na kterou má být aplikován odst. 6 uvedeného ustanovení. K tomu slouží i souhrnná technická správa jako součást dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby. Jak je již výše uvedeno, tuto zprávu žalobci nepředložili. Z předložených dokladů pouze vyplývá, že stavba je umístěna 26 cm od oplocení, není však zřejmé, že toto umístění bylo zvoleno s ohledem na charakter okolní zástavby a že jsou splněny další podmínky uvedené v §25 odst. 6 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území. Jak správně uvedl žalovaný ve svém rozhodnutí, projektant je již v souhrnné technické zprávě povinen zhodnotit, zda jsou pro stavbu vyžadována výjimková řešení či nikoliv.
31. Pokud se týká absence stanoviska NTV Cable jako vlastníka infrastruktury, soud konstatuje, že žalobci měli možnost, jak uvedl i žalovaný, požádat v této souvislosti o prodloužení lhůty k jeho předložení. Za podstatné však soud pokládá, že žalobci nijak nedoložili, že by kvalifikovaným způsobem o toto stanoviska požádali.
32. Žalobci rovněž namítali, že v projektové dokumentaci byla stavba označena „Dětský domeček u rodinného domu č. X X“, nikoliv „dřevěná stavba na pozemku u RD č.p. X“, jak uvádí stavební úřad. Označení používané stavebním úřadem budí dojem složité stavby. I tato námitka je nedůvodná. Podle §2 stavebního zákona, který vymezuje základní pojmy, odst. 3 *„Stavbou se rozumí veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání. Dočasná stavba je stavba, u které stavební úřad předem omezí dobu jejího trvání. Za stavbu se považuje také výrobek plnící funkci stavby. Stavba, která slouží reklamním účelům, je stavba pro reklamu.“* Z uvedeného je zřejmé, že stavební úřad zvolil označení v souladu se stavebním zákonem.
33. Žalobní body vznesené žalobci jsou tedy nedůvodné. Správní úřady postupovaly správně, pokud řízení bylo zastaveno. Soud okazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 9. 2014, čj. 6 As 136/2013-56, podle kterého *„Zastavit řízení pro neodstranění vad žádosti podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu z roku 2004 lze pouze, pokud předcházející výzva k doplnění náležitostí žádosti byla formulována natolik určitě a srozumitelně, aby z ní žadatel mohl zjistit, zda listiny, které k žádosti již přiložil, požadavku správního orgánu vyhovují, nevyhovují či vyhovují jen částečně, a v jakém směru tedy mají být dle správního orgánu doplněny. Prostá citace právního předpisu obsahujícího výčet povinných příloh žádosti bez zohlednění skutečnosti, že žadatel již některé z požadovaných listin předložil, není dostačující.“* Soud dodává, že jak je již výše uvedeno, že žalobci byli správně poučeni o náležitostech žádosti a opakovaně vyzváni k doplnění o přesně specifikované údaje.

VI. Závěr a náklady řízení

34. Při přezkumu napadených rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 2 věta první soudního řádu správního soud shledal podanou žalobu jako nedůvodnou. Proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
35. O náhradě nákladů soudního řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobci neměli v řízení o žalobě úspěch. Žalovanému nevznikly náklady přesahující jeho běžnou administrativní činnost.

VII. Poučení:

36. Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 29. června 2021

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu